

Az átívelő (transzverzális) hálózati együttműködésekről

Forrás: How to Engage with Divergent Stakeholders (Glopolis)

Definíció

Az együttműködés olyan folyamatként írható le, amelyben két vagy több ember vagy szervezet szisztematikusan dolgozik együtt egy közös cél elérése érdekében. A transzverzális, átívelő együttműködés esetében a cél a mélyebb szakadékok leküzdése. Természetesen különböző emberek különböző intézményekben, szervezetekben **más és más, sőt néha igen eltérő érdekekkel, véleményekkel és megközelítésekkel rendelkeznek** ugyanarról a kérdésről.

A transzverzális együttműködés lényege, hogy meghallgatjuk és megértjük az igények, nézetek és munkamódszerek sokféleségét, és ezeket figyelembe vesszük az előrevivő út vagy megoldás közös kidolgozásában.

Az Association of Organisations Working in Penal Affairs (Büntetőügyekben Dolgozó Szervezetek Szövetsége) például a fogvatartottak szabadulás utáni élethelyzetén igyekszik javítani. Az előrelépéshez azonban ennek a civil szervezeti hálózatnak együtt kell működnie az állami büntetés-végrehajtási szolgálattal és a szociális munkával foglalkozó szolgáltatókkal is, és meghatározni egy közös elképzelést a fogvatartottak reintegrációjáról. Ha mindannyian együtt dolgoznak, akkor jó esélyük van a jelenlegi helyzet javítására.

Az **átívelő (transzverzális) együttműködés** koncepcióját elsősorban azért dolgozták ki, hogy segítse a civil szervezetek hálózatait abban, hogy a különböző érdekekkel, megközelítésekkel és világnézetekkel rendelkező szereplőkkel való stratégiai, hosszú távú együttműködésre összpontosítsanak, és az egymásról való puszta tudástól a párbeszédig, majd az együttműködésig jussanak el.

Az átívelő együttműködés nem azzal a céllal indul, hogy megváltoztassuk a partner nézőpontját, hanem azzal az erőfeszítéssel jár, hogy **megértsük a partnert**, és figyelembe vegyük a partner kontextusát és prioritásait. Ez azt jelenti, hogy a civil szervezet vagy hálózat túllép a saját buborékján, és felkeresi az eltérő nézeteket, megközelítéseket vagy érdekeket valló egyes embereket vagy csoportokat, és kapcsolatokat épít ki velük. Ezek az egyének vagy csoportok vagy új tagokká válhatnak, vagy partnerekké az együttműködési erőfeszítésekben.

The Stronger Roots Program

Hatás

Ha egy civil szervezet vagy hálózat nyitottabb hozzáállást tanúsít - jobban odafigyel a partnerekre, és jobban megérti azok körülményeit és prioritásait -, jobban tud reagálni a társadalmi kihívásokra. Egy ilyen civil szervezet vagy hálózat más érdekeltek által is jobban elismert és elfogadott fontos szereplővé, sőt partnerré válik, ami gyakran képessé teszi arra, hogy több szereplőt és erőforrást vonjon be a **társadalmi változás** érdekében.

Az átívelő (transzverzális) együttműködés pozitív hatásai azonban túlmutatnak azon a pragmatikus szemponton, hogy komplex és tartós megoldásokat találnak a társadalmi kihívásokra. Az átívelő együttműködés hatása **a társadalom széttöredezettségének és polarizációjának csökkentésében** is rejlik. Azaz a különböző szereplőkkel való hosszabb távú, konstruktív elkötelezettség a különböző társadalmi buborékokban élő emberek közötti kölcsönös megértést, tiszteletet és bizalmat növeli.

Végül, de nem utolsósorban, **segíti a civil szervezeteket abban, hogy rugalmasabbá váljanak**, mivel jobban kapcsolódnak az emberekhez és a környezethez, amelyben működnek, illetve folyamatosan alkalmazkodnak a külső körülményekhez. A civil szervezetek számára nagyobb legitimitást is jelent, mivel a vélemények és világnézetek szélesebb spektrumát képviselik. Ez azt jelenti, hogy a civil szervezetek kevésbé sérülékenyek az ellenfelek támadásaival szemben.

Belső szervezeti átalakulás

A hálózati folyamatok vagy stratégiák újragondolása meglehetősen transzformatív folyamat lehet, mivel gyakran megköveteli, hogy a civil szervezetek egy olyan új módon közelítsék meg céljaikat, szerepüket, sőt identitásukat is, amely tükrözi partnereik kontextusát, igényeit és prioritásait. Ez azt jelentheti, hogy a civil szervezeteknek egy zárt, múltba vagy befelé forduló világnézetből egy nyitottabb, jövőbe és kifelé tekintő világnézetre kell áttérniük. A civil szervezetek egyre inkább **a saját ügyükön, megközelítésükön vagy érdekükön túlra tekintenek**, hogy többet tudjanak meg arról, hogy más csoportok hogyan látják és tapasztalják azt, valamint hogy van-e lehetőség arra, hogy ezeket a nézeteket beépítsék a megoldásokba, stratégiákba vagy folyamatokba. Így az átívelő együttműködés jellemzően a hálózaton belül is hat, nem csak a külső környezetre.

Az érdekvédelmi hálózatok esetében például a hozzáállás vagy akár a nézőpont megváltozása nemcsak az álláspontok és a taktikák, hanem az egész stratégia alapvető változását is jelentheti. Az átívelő együttműködés nem arról szól, hogy meggyőzzük a partnert az ideológiai vagy szakmai véleményével kapcsolatban. Inkább egy nyílt párbeszédéről van szó, amelyhez mindkét fél hozzájárul. Az együttműködés nem azzal a céllal kezdődik, hogy megváltoztassuk a másik nézőpontját, hanem azzal a törekvéssel, hogy **megértsük a másikat, és megtaláljuk a közös előrehaladás módját**. Ez magában foglalja azt is, hogy az elérni kívánt szereplőkre nem célcsoportként, hanem partnerként tekintünk.